

over 28,000 efter Folketællingen i 1890; nu er den formodentlig større; den maatte altsaa ogsaa have Krav paa at deles. Den er ogsaa i meget høj Grad en Landkreds, idet den omfatter hele Amager, Valby, Hvidovre, Brøndbyhøster, Brøndbyvester og Glostrup; det er altsaa en Landkreds paa over 28,000 Mennecker, og den burde derfor egentlig ogsaa deles. Det forekommer mig altsaa, at det i det hele er en lidt farlig Vej, man der er inde paa. I ethvert Tilfælde vil jeg for mit Bedkommende udtale, at skulde man gaa ind paa den Vej og søge derigennem at komme til et Resultat i den Sag — hvad ogsaa til min Glæde det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds synes at ønske — vilde jeg meget bede, om der ikke kunde tages Hensyn til billige Krav fra anden Side, saaledes at man, som jeg her antydede, kunde gaa lidt videre med Hensyn til Udvidelse af Kredsenes Antal i Rjøbenhavn og Frederiksberg, saa at man fik et Par Kredse til her. Dette forekommer mig at være naturligt og ogsaa rimeligt for det ærede Medlem at gaa ind derpaa. — Som jeg allerede har sagt, er det for mig Hovedsagen, at der kommer noget ud af denne Lov, og at man hurtig kan komme til en Forandring af de uheldige Forhold, der findes for Djebløkket. Men skulde jeg kunne gaa med til noget saadant, som det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds antydede, er det for mig næsten en Nødvendighed ogsaa at komme til at tage det Spørgsmaal under Overvejelse, om man ikke skulde kunne give Rjøbenhavn og Frederiksberg et Par Kredse til. Med Duffet om, at denne Sag maa komme til at gaa videre under saadanne Forhold, at der virkelig bliver arbejdet hurtig paa den, saaledes at den kan blive bragt til Ende endnu i denne Samling, skal jeg slutte disse Bemærkninger.

Christiansen: Efter de Foredrag, der allerede ere holdte her i Dag, kan jeg ty til det, som tiltaler mig mest, nemlig at fatte mig i al Korthed. Jeg har samme Grund til at udtale mig som den sidste ærede Taler. Forleden, i Mandags, saaldt der ikke saa ganske lidt Kritik over det foreliggende Forslag, og man fremhævede i temmelig store Træk den Uret, som vilde komme frem ved Vedtagelsen af det Forslag, som her foreligger til Behandling, men man nævnedes ikke med et eneste Ord den Uret, som allerede eksisterer i forskellige Kredse. Det gif man fuldstændig udenom. Der gaves ogsaa Raad og Vejledning paa forskellige Omraader om, hvorledes man bedst skulde ordne denne Sag, og hvorledes denne Opgave bedst kunde

løses; men vil man efterse de Raad og den Vejledning, som gaves, er jeg overbevist om, at man vil indrømme mig, at man derved kun vil opnaa den stik modsatte Virkning af, hvad Lovforslaget tilsigter. Mellem disse Raad og den Vejledning blev der ogsaa stærkt peget paa en Grundlovsændring. Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds gendrev dog paa en saa slaaende og træffende Maade disse Fordringer om en Grundlovsforandring, at jeg temmelig sikkert uden Skade kan undlade at fremkomme med nogen yderligere Kommentar i saa Henseende. Naar man erfarer, at denne Sag allerede har været til Behandling 11 Gange i 23 Aar, og naar man betragter de skrigende Uretfærdigheder, som i forskellige Kredse gøre sig gældende — ogsaa i den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere — kan man let blive enig om, at dette ikke indbyder til at lade disse Forhold staa uforandrede hen længere. Selv om man ikke holder af at tale om det, er denne Uret dog til Stede. Det maa absolut indrømmes, man kan ikke andet, thi Uretten er baade for iøjnefaldende og altsor let forstaaelig. Man plejer dog ellers, naar der er en saadan Uret til Stede, enten at bortforklare den eller i alt Fald at pynte paa den, men ingen af disse Ting er foregaaet fra nogen af de forskellige Sider; man har undladt at bortforklare Uretten, man har undladt at pynte paa Sagen af den simple Grund, at man ikke har kunnet det. Man har gjort noget helt andet i disse Aar, man har flyttet omkring med sine Standpunkter. Jeg skal ikke spille Tiden med at paavise, hvilken skrigende Forstel der var mellem det Standpunkt, der var det raadende i 1873, og det, der var det raadende i 1870, som atter blev ændret betydeligt i 1880 for fuldstændig at blive forandret igen i 1886. Det var det sidste Tidspunkt, da Folketinget vedtog, at der skulde oprettes 137 Kredse, hvad der jo i og for sig ikke kan siges noget til. Men der er en anden Side ved denne Sag, og det er Spørgsmaalet om, hvorvidt dette sidste vilde være formaalstjenligt og den rette Løsning. Jeg for min Part tror, at det vilde være den uheldigste, man kunde vælge. For mit Bedkommende vilde jeg langt foretrække den nuværende Tingenes Tilstand for at gaa med til Fasthættelsen af 137 Valgkredse. Udjevningen af de værste Ulemper tror jeg vil baade os bedst, derfor kan jeg modtage det Forslag, som er fremkommet om at gaa til en Udvidelse med 8 Kredse og ogsaa anbefale det, for saa vidt andre maatte bryde sig om det. Gaa vi til 137 Valgkredse, som det er anbefalet fra for-